a ¶ Momenti. No. lr̃as ſurrepticias ip̄o iure nō va/lere: de h̄ dic vt no. ſ. d̄ reſcp̄. ad audiētiā. ij. Altercationis. ¶ Tria facit. Primo declarat. Scd̄o reprobat ibi: Et coertioni. Tertia ꝓ/hibet ibi: Ipſis quoq̄ . (ꝙ lamech fuerit pri/mus bigamus: habet̃ Gen̄. iiij. et. xxxi. q. i. quo/modo virginib⁹. Jo. an.) glr. c. vno. de ſimo. ſicut tuis. ⁊ ꝑ Jo. lxiij. di. ſalonita/ne. (poſſet ergo excōmunicari: vt h̄ ꝑpter penā. xi. q. iij nemo epiſcopoꝝ. Item extraordinarie puniri in aut. de ſan epiſco. §. penult. C. de epi. audi. l. minime. inſti. de iureiur. §. j. Jo. an.)

Diuiſio

Ad.

b ¶ Altercatio nis. Hoc ideo di/cit: q2 olim ſuper h̄ erāt opiniones dicebat Hug. ꝙ bigamus gaude bat ꝑuilegio cle/ricali: ⁊ canonis q2 tenebat̃ porta re tonſuram. ſ. d̄ vi. et hone. cleri. clericus ſi tonſu/ram. ⁊ erat de fo/ro ec. argu. lxxxi. di. dictum. et ad minores ordines aſcēdere poterat. xxxiiij. diſt. ſi q̄s viduaȝ. ij. in fi. a ꝯrio ſenſu. et. c. le ctor. (Vbi de h̄ et plen⁹. ſ. c. ij.

Ad.

Frā. dicit ꝑ hoc ꝯciliuȝ ep̄os etiā in minoribus di/ſpenſare non poſ ſe. Jo. an.) Jo. ⁊

eidem in pluralitate benefici orum huiuſmodi diſpenſare) veluti ꝑ ſurreptionē obtēta: a nullius penitus eſt momēti.

De bigamis Grego. x. in concilio generali Lugdun̄.

Bigamus nudat⁹ eſt omni priuilegio clericali et aſtrict⁹ ſeculari foro: nec valet cōſue tudo in cōtrariū ⁊ ꝓhibetur ſub anathemate ne tonſuraȝ deferat. Jo. an. ca I

b Altercationis anti que dubiū ꝑſentis declarationis ora/culo decidentes: c bigamos omni ꝑuilegio cle/ricali declaramus eſſe nuda/tos. d ¶ Et coertioni fori ſe/e f cularis addictos: conſuetu/dine contraria non obſtante. g ¶ Ipſis quoq̄ ſb̄ anathema te ꝓhibemus deferre tōſurā vel habitum clericalem.

De officio vicarij. Inno. iiij.

Succeſſor officialis excōmu nicati excōmunicatus nō eſt niſi in crimine damnato com municet: illa autem que exer cet illo excōmunicato manē/te non valent: ſi iuriſdictiōe ſolum ab eo recepta hoc facit Jo. an. ca. I

Romana ecclesia: ⁊. ſ. Cuȝ Remeñ. archiepiſcopus in officialeȝ alicuius h ſuffraganei ſui excōmunica/tionis ſententiam ex aliqua i rationabili cauſa profert: il/k los qui vices ipſius gerunt: l ꝓpter hoc excōmunicationiſ vinculo nō aſtringit. ¶ Cū m non cōmunicent ob id offici/n o ali eidem in crimine: qui ec/cleſiaſtice cenſure diſtrictiōe

Oma/na. ¶ Sē tētia ex cōicationis i ali/quem promulga ta ex culpa pro/pria nō ē ad eiuſ vicariū extenden da. h. d. ſm Zen. Et tria facit ſm Jo. mo. Primo ſtatuit. Secūdo rationem ponit. Tertio tacite q̄/ſtioni rn̄det. Se cūda ibi: Cū nō. Tertia ibi: Ea tn̄. Jo. an.

Diuiſio

h ¶ Excōicati/onis maioris. nā excōicat⁹ minori ea q̄ ſūt iuriſdi/ctiōis exercet: vt ſ. de cle. excō. ⁊ mi. ſi celebrat. i ¶ Rationabi li cauſa. aliter nō debet ferri excō/municationis ſē/tētia. ſ. de ſen. ex/cō. cū medicina/lis. et potuit eſſe

Bigamus

Ad.

alij ꝯ ꝑ. c. lxxxiiij. di. q̄ſquis. ⁊ ibi hic altercatio: vbi dici tur q̄ſquis clericus viduā aut ſcd̄am vxorē duxerit om/ni eccleſiaſtice dignitatꝭ ꝑuilegio mox denudet̃: laicali ſibi tm̄ cōione ꝯceſſa: ⁊ ꝑ illud denudet̃ videbat̃ nō eſſe ꝑuatus ſȝ ꝑuandus: pn̄s ergo ꝯſtitutio declarat hoc ſi. C. ar. tute. l. veteris. C. de poſtu. here. inſtitu. l. quod cer/tum. C. de furtis. apud antiquos. c ¶ Bigamos. ve/re vel interp̄tatiue: vt q2 duas vxores habuit. (Et pro cedit hoc etiā ſi ſcd̄a nō fuit vxor ꝑpter aliqd̄ impedimē tum ꝙ ꝯtrahens ignorabat. licet Arch. hic ꝯtra. de hoc dixi. ſ. eo. ti. nup. ſup h̄. q̄ſtū in ip̄is. Jo. an.) vel cum vi dua vel corrupta contraxit. ſ. eo. de bigamis. xxvj. diſt. deinde. ⁊ hoc veꝝ eſt de his qui ſic in minoribus ordini bus ꝯtraxerunt: ſec⁹ ſi in ſacris. ſ. eo. nup. ⁊. c. a nobis.

Ad.

(Idē Guil. ⁊ Gar. Jo. mo. ⁊ Arch. Boati ꝯ. qui dixit in. c. de bigamis. ſ. eo. ti. ꝙ ſi ſacerdos contraxit cuȝ vi/dua: vel duo matrimonia ſucceſſiue: ⁊ poſtea commiſit homicidiū ꝑ hāc decre. puniet̃ per iudicē ſecularem. Jo. an.) d ¶ Omni ꝑuilegio. qd̄ multiplex eſt. xvij. q. iiij ſi q̄s ſuadente. ſ. de fo. compe. c. ij. ⁊ hoc quo ad ꝑſonā. Item ꝙ nō vexent̃ aliq̄bus vexationibus in ꝑſona vel rebus. C. de epi. ⁊ cle. l. j. ⁊. ij. ⁊. l. generali. ⁊. ſ. de vi. et hone. cle. c. vi. ⁊ ideo dicit̃ omi ꝑuilegio. ⁊ comprehēdit etiā ꝑuilegiū fori: ⁊ hoc ſequet̃. e ¶ Addictos: id eſt aſtrictos. C. de epi. au. l. addictos. f ¶ Conſuetudine. que erat in q̄buſdā locis frācie: non ꝯ valet conſuetudo in hoc caſu: ſicē nec in illis. ſ. de ꝯſue. c. j. ⁊. ij. ſ. de elec. q2 ſepe. de qua dic vt. viij. di. fruſtra. de conſue. c. vlti. g ¶ Anathemate. interminatio eſt non canon late ſnīe qd̄ ꝓbatur de iurepatro. relatū. de quo dic vt. ſ. de ſa/

Priuilegiū clericoꝝ

rōnabilis cauſa: cū officialis ep̄i peccat in his que ſūt iuriſdictionis: q2 idē eſt ꝯſiſtoriū ep̄i et ſui officialis: tunc archiep̄i eos ſicut ep̄os punire pn̄t. ſ. de ap. roma na. j. rn̄. Si v̄o officialis ep̄i aliq̄d poſſideret vel face/ret vt ꝑuatus: tūc archiep̄us eum plus punire nō poſ/ſet niſi ſicut alios ſubditos ep̄oꝝ. in caſib9 no. ſ. de of/fi. ordi. paſtoralis. ⁊ hoc ꝓbatur. ſ. de fo. cōpe. romana. §. ij. ⁊ vi. k ¶ Ipſi⁹. officialis vl̄ officialat⁹: nec pu/tes ꝙ officialis aliū officialē generalem dare poſſit: ad hoc. ſ. eo. clericos: vbi de hoc ꝑ Hoſti. et Gar. licet ſpe cialē cauſam delegare poſſit: et etiā plures. ff. de iudi. l. cū p̄tor. poſito tn̄ ꝙ generaleȝ officialē dederit: ſicut interdū fit de facto: ille tn̄ excōicat⁹ nō eſt: vt hic dicit vel hic non dr̄ ꝙ officialis ip̄e officialem dederit: ſed ep̄s aliū officialē dedit excōicato. Primo queritur an excōicatus ſit ſcd̄s: ⁊ videbat̃ ꝙ ſic: cū lata eſſet ſnīa in officialē. ad h̄ rn̄det: q̄ri ſolet q̄d ſi q̄s delegauit cauſaȝ poſtea excōicat̃: nūq̄d expirauerit delegati ptās: de h̄ recurre. ſ. de offi. delega. lȝ. ⁊ qd̄ non expiret bene. fa. ſ. ti. proxi. ſi is cui. ſi vero ep̄s eſt excōicatus: nec ip̄e nec ip̄ius officialis: cū eoꝝ idē ſit conſiſtorium: de cauſis cognoſcent: q̄d ergo tūc fiet: adeat̃ papa vt prouideat ſ. eo. li. de ſupplen. ne prela. c. j. l ¶ Propter hoc. ſ. ꝙ gerūt vices officialis ex cōmiſſione ep̄i vel ip̄ius of ficialis facta ante excōmunicationem: vel dic vt. ſ. m ¶ Ob id. ſcȝ ꝙ gerunt vices eius. n ¶ Crimine. quia tunc eadem ſentētia ſunt ligati. ſ. de ſen. excom. ſi concubine. o ¶ Qui. ita conſtrue: q̄ ſcȝ officialis nō artat̃ diſtrictione cenſure eccleſiaſtice: et pro eo ꝙ ſuū ⁊c. ꝯ ſi ideo eſſent excōicati: tūc ſucceſſores eadem ſnīa

Ad.

Queſtio

ligarenť. pone in terminis. Excõicauerat archiepꝰ epm̃ monuerat officialẽ ꝙ de cauſis nõ cognoſceret: qui non deſinebat: excõicauit eũ: ſucceſſor participauit in crimi/ Ad. ne damnato vnde ligatus eſt. (Idẽ ſm Inno. in illo q̃ in officialatu ſibi deſeruit: vł ſtat iuri corã illo. Io. an.)

ganeũ excõmunicationis ſuſpenſionis vel interdicti fert ſniam. ĩ. de offi. ordi. c. j. in fi. h ¶ Epiſcopi. vel cuiuſcũ alteriꝰ: cũ eadẽ ſit ratio. i ¶ Generaliť. nõ ergo tantã valet genꝰ quo ad ſingula quantum ſpeci/ es. de hoc. xxiij. di. qꝫqꝫ. de offi. ordi. ſi ſacerdos.

ꝓ eo ꝙ ſuũ exercent officium a nõ artanť. ¶ Ea tñ que ipſi b gerendo hmõi vices agunt: c eo taliter excõicato manente: d e ſi iuriſdictionẽ tm̃ recipiunt ab eodẽ: non poſſunt obtine/ f re vigorẽ. Bonifacius. viij.

Ex generali cõmiſſione non poteſt officialis inq̃rere cor/ rigere deponere ⁊ punire ſub ditoꝝ exceſſus. h. d. Io. an.

Licet in officia ca. II

g h Licet in officia
lem epiſcopi per com/ i miſſionẽ officij generaliter ſi/ bi factaꝫ cauſarum cognitio transferať: poteſtatẽ tamẽ in/ quirendi corrigendi aut pu/ niendi aliquoꝝ exceſſus: ſeu aliquos a ſuis beneficijs vel administrationibus amouen di: trãſferri nolumꝰ in eũdẽ. k ¶ Niſi ſibi ſpecialiť hec cõ/ mittanť. Idem.

Lex generali cõmiſſione officialis bñficia cõferre nõ põt. Io. an.

Cum in gene/ ca. III

Cum in generali cõceſſione nequa/ qꝫ illa veniant que non eſſet l m quis veriſimiliter in ſpecie cõ n ceſſurus: nec regulariter do/ nare valeatis: cui bonorum o adminiſtratio etiaꝫ libera eſt ꝯceſſa: officialis aut vicarius generalis epiſcopi beneficia p cõferre non poſſunt. ¶ Niſi beneficioꝝ collatio ipſis ſpe/ q cialiter ſit commiſſa. De offi cio et poteſtate iudicis dele

alia lr̃a eſt: in plu rali exercẽt et ar tanť q̄ſi dicat eo ꝙ vices gerẽtes exercent officia/ lis officiũ: non li ganť ſentẽtia.
a ¶ Ipſi. ſ. vica rij officialium.
b ¶ Vices. offi ciales ſaltem nũc excõicati.
c ¶ Tum. alias tñ: alias taliter: ⁊ dic taliť. i. etiã ꝓpter aliaꝫ cãm nõ ꝓpter officia litatem.
d ¶ Tãtũ. ergo ſi ab epõ ſecus: q: officiali excõi/ cato ſi epũs alij committat: tenet cõmiſſio: vt ſupe rius dixi.
e ¶ Recipiunt de facto: q: de iu re ille iuriſdictionẽ demandare nõ põt qui excõicatꝰ eſt. xxiiij. q. j. audiuimus. de re iudi. ad probandum.
f ¶ Vigorẽ. nõ eĩ potuit excõicatus qꝺ non habebat cõmittere. j. q. vij. daibertũ. de iurepat. ꝙ autem. in caſu tñ excõicatus vtiť iuriſdictione. ĩ. de her. ꝑſidentes. ⁊ ẽ ſpecialis caſus in odium hereſisꝰ. Io. an.

Diuiſio L Icet. ¶ Primo ponit dictum. Scdõ excipit ibi: Niſi. Io. an. Et fuit decre. tracta de quadã extra uaganti. Alex. iiij. que incipiebat dudũ: vbi quidam offi cialis epi abbateꝫ depoſuerat: qui appellauit ad archi/ epm̃ ⁊ officialis archiepi ſniam confirmauit: appellatũ Ad. fuit ad papã ⁊ papa predictas ſnias infirmauit. (Per hãc glo. ſoleo ponere exemplũ in decre. cãm. ij. de iudi. ꝙ ſimilitudo cauſe reddit iudicem ſuſpectuꝫ: qm̃ vt ibi ſcripſi ſuꝑ ꝟ. pene. Io. an.) qꝺ hic dr̃ tenebat Hoſti. de offi/ ⁊ eiꝰ inſti. ex frequentibꝫ. (⁊ Guil. in Spe. de inquiſi. ad fi. j. colũ. Io. an.) g ¶ Officialem. qui interdũ miſſus do/ minicus appellatur. de regu. c. ij. de frigi. ⁊ male. c. j. of/ ficialis iſte ordinariã habet iuriſdictionẽ. interponit eĩ decretũ in alienationibꝫ reꝝ minoꝝ ⁊ emãcipationibus: ⁊ oĩa q̃ ad iuriſdictionẽ ꝑtinẽt expedit. C. de offi. eius q̃ Ad. vices al. iu. ob. l. ij. (vbi hoc tenet Accur. Io. an.) et. ĩ. de iudi. c. vlti. ſed talia cum cauſe cognitionem requirant ſm leges nõ deleganť. ff. de offi. ꝓcon. l. nec q̄cꝫ. §. j. er go ſequiť ꝙ ex iuriſdictione ordinaria hoc facit non ex delegata ſm Inno. ⁊ Hoſti. q̃ hoc nota. ſ. e. titu. ſua et Guil. in Spe. de ordi. in prin. Gof. contra. in ſũma iſtiꝰ ti. primũ tenet: ⁊ adde rõnẽ decre. ſ. eo. lib. de conſuetu. c. ij. ⁊ qꝺ ibi dixi: licet aũt negare nõ poſſit eos iuriſdicti onem habere ordinariã: tñ non in oĩbus recurriť ad eos ſicut ad dantes: hinc eſt ꝙ de caſibꝫ hic ⁊. ĩ. c. xxi. expreſ ſis ſine ſpeciali mãdato ſe non intromittunt: nec etiã de ſpiritualibus: vñ lr̃as cõmendaticias ad ordines dare non poſſunt: vt. ſ. e. li. de tempo. ordi. cũ nullus. §. j. nec officialis archiepi ꝑſente vel vicino archiepõ in ſuffra/

k ¶ Cõmittan tur. ſed pone epi ſcopus dedit vi/ carium generalẽ ⁊ in mandato ex preſſit aliqꝺ de iſtis qꝺ requirit ſpeciale manda/ tuꝫ ſecuta clauſu la generali: ⁊ oĩa alia que per nos poſſumus: etiã ſi mãdatũ exigant ſpeciale: queritur an talis oĩa ſpe/ cialia poſſit: ⁊ et dixit Hoſti. ſ. de offi. archidia. ſi/ gnificaſti. per ip ſam decre. et ꝑ de cre. ſedes. de re/ ſcrip. et ꝑ. l. ff. ſi q̃s cau. ſed et ſi. §. queſitum. et ꝑ ea que not. de cõ mo. c. vno. ꝙ oĩa poterit: qꝺ ſatis videť ad inſtar. ꝓcur. vt. ĩ. de ꝓcura. q̃ ad agenduꝫ. §. j ſecꝰ ſi aliq̃d de ſpãlibꝰ nõ expſſuꝫ fuiſſet: vt ibi. j. rñ. Caſus

Diuiſio C Um in generali. ¶ Premiſſa duplici ratiõe po nit dictum. a quo ſcdõ excipit ibi: Niſi. Io. an. Declarat no. per Gof. Inno. ⁊ Hoſt. de ꝑben. dilecto.
l ¶ Veriſimiliť. No. inſpiciẽdũ quod eſt veriſimile. concor. ſ. ti. ij. c. vi. ⁊ habet hoc locũ etiã vbi eſt genera litas: vt hic et vbi eſt obſcuritas vt. ĩ. de regu. iur inſpi cimus. m ¶ Conceſſurus. ad idẽ. ĩ. de pe. ⁊ re. ſi epi/ ſcopus. ⁊. ĩ. de re. iu. in generali. cum ſuis concor. ⁊ ideꝫ in obligatione. C. que res pig. ob. poſ. l. j. n ¶ Nec regulariter. Secunda ratio huius dicti: ⁊ ideo dicit re gulariter: q: caſualiter ſecus: vt ſi iuſta ratione motus donauerit: vtputa magiſtro: vel ſi donare ei permiſſuꝫ ſit vel rõne ꝑſone ipſius cui conceſſa eſt adminiſtratio: vt ſit filius ſenatoris. ff. de admi. tu. cũ plures. §. in pri mis. ff. de tuto. ⁊ ra. diſ. l. j. §. j. et. ff. de dona. l. filiuſfa. j rñſo. ij. et. iij. de hoc no. ff. de pac. contra iur. in fi.
o ¶ Libera. in cõferẽdis beneficijs eſt liberalitas in cui dando: ſꝫ non in dando ſm ea q̃ no. ſ. de ꝑben. rela tũ. ⁊. c. inter cetera. p ¶ Nõ poſſunt. in contrariũ vi debať ꝑ decre. ĩ. de inſti. ex frequẽtibꝫ. ⁊. ſ. de ꝑbẽ. dile/ cto. ſed illa iura nõ obſtãt q: in decre. ex frequentibus. non diciť ꝙ officiales poſſint cõferre: ſed ꝙ poſſint cõ/ firmare: et hec ſunt diuerſa: vt patet in. c. ſe. va. quod bene cõfirmabat ab epiſcopo cõfirmandos. de malo. et obe. cũ olim. ĩ. de inſti. c. ij. ⁊ tñ nõ confert beneficia ad ſolius epi collationẽ ſpectantia. ſ. ne ſe. va. illa. ⁊. ĩ. co. ti. c. vno. ad idẽ. ĩ. de ꝑben. cũ in illis. dec. dilecto. nõ di/ cit ꝙ approbatio ibi facta per generalẽ ꝓcu. valuerit. q ¶ Cõmiſſa. no. ꝓ his que not. Io. Ber. ⁊ Hoſti. ſ. de ꝯceſ. ꝑben. cõſtitutus. dixerũt eĩ ꝙ epiſcopus non poteſt ſpecialiter conferre collationem alicuiꝰ ꝑbẽde q̃ nondũ vacat: q: id poſſet fieri in fraudem vacaturaꝝ: quia eĩ non poſſet mihi promittere primam vacatu